V

(Retsakter vedtaget fra og med den 1. december 2009 i henhold til traktaten om Den Europæiske Union, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og Euratomtraktaten)

RETSAKTER, HVIS OFFENTLIGGØRELSE ER OBLIGATORISK

RÅDETS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 1251/2009

af 18. december 2009

om ændring af forordning (EF) nr. 1911/2006 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af opløsninger af urinstof og ammoniumnitrat med oprindelse i bl.a. Rusland

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ([1]) (»grundforordningen«), særlig artikel 9, stk. 4, og artikel 11, stk. 4,

under henvisning til forslag fra Kommissionen forelagt efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. **TIDLIGERE PROCEDURE**

(1) Ved forordning (EF) nr. 1995/2000 ([2]) indførte Rådet en endelig antidumpingtold på importen af opløsninger af urinstof og ammoniumnitrat (»UAN«) med oprindelse i bl.a. Rusland. Denne forordning vil i det følgende blive benævnt »den oprindelige forordning«, og den undersøgelse, der førte til de foranstaltninger, som blev indført ved den oprindelige forordning, vil i det følgende blive benævnt »den oprindelige undersøgelse«.

(2) Efter en udløbsundersøgelse, som blev indledt i september 2005 (»udløbsundersøgelsen«), forlængede Rådet ved forordning (EF) nr. 1911/2006 ([3]) disse foranstaltninger på deres nuværende niveau i en periode på fem år. Foranstaltningerne består af en særtold.

([1]) EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1.
([2]) EFT L 238 af 22.9.2000, s. 15.
([3]) EUT L 365 af 21.12.2006, s. 26.

B. **DENNE PROCEDURE**

1. *ANMODNING OM EN FORNYET UNDERSØGELSE*

(3) Joint Stock Company Acron (»ansøgeren«), som er en eksporterende producent fra Rusland, indsendte en anmodning om en fornyet undersøgelse (ny eksportør) (»denne undersøgelse«) i medfør af grundforordningens artikel 11, stk. 4. Anmodningen var begrænset til en undersøgelse af dumpingaspektet, for så vidt angår ansøgeren.

(4) Ansøgeren hævdede ikke at have eksporteret UAN til Unionen i den undersøgelsesperiode, der lå til grund for antidumpingforanstaltningerne, dvs. i perioden fra 1. juni 1998 til 31. maj 1999 (»den oprindelige undersøgelsesperiode«), og ikke at være forretningsmæssigt forbundet med nogen af de eksporterende producenter af UAN, som er omfattet af ovenstående antidumpingforanstaltninger. Ansøgeren hævdede desuden først at have eksporteret UAN til Unionen efter udløbet af den oprindelige undersøgelsesperiode.

2. *INDLEDNING AF EN FORNYET UNDERSØGELSE (NY EKSPORTØR)*

(5) Kommissionen undersøgte de umiddelbare beviser, der var fremlagt af ansøgeren, og fandt dem tilstrækkelige til at berettige indledningen af en fornyet undersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 4. Efter høring af det rådgivende udvalg og efter at have givet den pågældende EU-erhvervsgren mulighed for at fremsætte bemærkninger indledte Kommissionen ved forordning (EF) nr. 241/2009 ([4]) en fornyet undersøgelse af forordning (EF) nr. 1911/2006 (»gældende foranstaltninger«), for så vidt angår ansøgeren.

(6) Den antidumpingtold på 20,11 EUR pr. ton, der indførtes ved forordning (EF) nr. 1911/2006 på importen af UAN fremstillet og solgt af ansøgeren med henblik på eksport til Unionen, blev ophævet i henhold til artikel 2 i forordning (EF) nr. 241/2009. Samtidig blev det i henhold til grundforordningens artikel 14, stk. 5, pålagt toldmyndighederne at træffe passende foranstaltninger til at registrere denne import.

([4]) EUT L 75 af 21.3.2009, s. 5.

3. *DEN PÅGÆLDENDE VARE*

(7) Den pågældende vare i denne undersøgelse er den samme som i den oprindelige undersøgelse, dvs. en opløsning af urinstof og ammoniumnitrat, der er et flydende gødningsstof med udbredt anvendelse i landbruget, og som stammer fra Rusland (»den pågældende vare«). Den består af en blanding af urinstof, ammoniumnitrat og vand. Den pågældende vare henhører i øjeblikket under KN-kode 3102 80 00.

4. *DE BERØRTE PARTER*

(8) Kommissionen underrettede officielt ansøgeren, repræsentanterne for eksportlandet og sammenslutningen af EU-producenter om indledningen af den fornyede undersøgelse. Interesserede parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt inden for den frist, der er fastsat i indledningsmeddelelsen. Alle interesserede parter, der anmodede herom og påviste, at der var særlige grunde til, at de burde høres, blev hørt.

(9) Kommissionen udsendte spørgeskemaer til ansøgeren og dennes forretningsmæssigt forbundne virksomheder og modtog svar inden for den fastsatte frist. Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, den fandt nødvendige med henblik på fastlæggelsen af dumping. Kommissionen aflagde kontrolbesøg hos ansøgeren og dennes forretningsmæssigt forbundne virksomhed:

— JSC Acron, Novgorod, Rusland

— Agronova International Inc., Hallandale, USA (»Agronova«).

5. *DEN FORNYEDE UNDERSØGELSESPERIODE*

(10) Den fornyede undersøgelse (ny eksportør) omfattede perioden fra 1. januar 2008 til 31. december 2008 (»nuværende undersøgelsesperiode«).

C. **UNDERSØGELSESRESULTATER**

1. *STATUS SOM NY EKSPORTØR*

(11) Undersøgelsen bekræftede, at ansøgeren ikke havde eksporteret den pågældende vare i den oprindelige undersøgelsesperiode, og at ansøgeren var begyndt at eksportere til Unionen efter denne periode.

(12) Ansøgeren kunne desuden påvise, at denne ikke var forretningsmæssigt forbundet med nogen af de eksportører eller producenter i Rusland, som er genstand for de gældende antidumpingforanstaltninger over for importen af den pågældende vare med oprindelse i Rusland.

(13) I den forbindelse bekræftes det, at ansøgeren bør anses for at være en ny eksportør, jf. grundforordningens artikel 11, stk. 4.

2. *DUMPING*

2.1. FASTSÆTTELSE AF DEN NORMALE VÆRDI

(14) Ansøgeren havde intet hjemmemarkedssalg i Rusland af den pågældende vare. Når priserne på hjemmemarkedet ikke kan anvendes til at fastsætte den normale værdi, må der anvendes en anden metode. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 3, fastsatte Kommissionen i stedet en beregnet normal værdi på følgende måde.

(15) Den normale værdi blev beregnet på grundlag af ansøgerens fremstillingsomkostninger plus et rimeligt beløb til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (»SA&G-omkostninger«) samt fortjeneste, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 3 og 6.

2.1.1. ***Justering af omkostningerne til naturgas på det russiske hjemmemarked***

(16) Med hensyn til fremstillingsomkostningerne bør det nævnes, at omkostninger til gas udgør en stor del af fremstillingsomkostningerne og en betydelig del af de samlede produktionsomkostninger. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 5, blev det undersøgt, om omkostningerne i forbindelse med produktion og salg af den pågældende vare var afspejlet i passende omfang i ansøgerens regnskaber.

(17) Det blev konstateret, at de hjemmemarkedspriser på gas, som ansøgeren betalte, var unormalt lave. Eksempelvis var de kun på 20-25 % af eksportprisen for naturgas fra Rusland. I den forbindelse tyder alle tilgængelige oplysninger på, at hjemmemarkedspriserne på gas i Rusland var regulerede priser, der ligger langt under markedspriserne på uregulerede markeder for naturgas. Da gasomkostningerne ikke blev afspejlet i passende omfang i ansøgerens regnskaber, måtte der foretages en passende justering af dem. Da der ikke var tale om normale gaspriser på det russiske hjemmemarked, var det nødvendigt at fastsætte gaspriserne ud fra et »andet rimeligt grundlag, herunder oplysninger fra andre repræsentative markeder«, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 5.

(18) Den justerede pris var baseret på gennemsnitsprisen for russisk gas, når den blev solgt til eksport, ved den tysk/tjekkiske grænse (Waidhaus) efter fradrag af transportomkostninger og justeret med henblik på at afspejle de lokale distributionsomkostninger. Waidhaus, der er midtpunktet for det russiske salg af gas til Unionen, som er både det største marked for russisk gas, og hvis priser i rimeligt omfang afspejler omkostningerne, kan anses for at være et repræsentativt marked, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 5.

(19) Efter fremlæggelsen af oplysninger fremsatte ansøgeren en række påstande i forbindelse med på den ene side i) retsgrundlaget for den foretagne justering af gasprisen og på den anden side ii) de metoder, der var blevet anvendt ved justeringen af gasprisen.

2.1.1.1. **Retsgrundlaget for justeringen af gasprisen**

(20) Ansøgeren hævdede, at enhver justering af den gaspris, som denne har betalt på det russiske hjemmemarked, ville være ubegrundet, fordi regnskaberne fuldt ud afspejlede de omkostninger, der var forbundet med fremstilling af den pågældende vare i Rusland. Ansøgeren hævdede endvidere, at i henhold til artikel 1 i grundforordningen skal den normale værdi altid fastsættes på grundlag af priserne i eksportlandet, og at det derfor var i strid med den artikel at basere konklusioner på oplysninger fra producenter i andre tredjelande.

(21) For så vidt angår ansøgerens argument om det påståede brud på artikel 1 i grundforordningen, bør det bemærkes, at i artikel 1 beskrives kun begrebet dumping i almindelighed, hvorimod de detaljerede bestemmelser om fastsættelse af dumping fremgår af artikel 2 i grundforordningen. I henhold til artikel 2, stk. 5, i grundforordningen er det muligt at anvende oplysninger fra andre repræsentative markeder, herunder tredjelande, hvis »omkostninger forbundet med produktion og salg af den vare, der er omfattet af undersøgelsen, ikke er tilstrækkeligt afspejlet i den pågældende parts optegnelser«. Ansøgerens påstand i den henseende måtte derfor afvises.

(22) Ansøgeren anførte også, at der fandtes naturlige konkurrencemæssige fordele i Rusland som f.eks. store forekomster af naturgas og fordelagtige leveringsbetingelser, der kunne forklare prisforskellene mellem den naturgas, som blev solgt på hjemmemarkedet, og den, der blev eksporteret. Ansøgeren påstod også, at de russiske hjemmemarkedspriser ville være omkostningsdækkende.

(23) For så vidt angår de naturlige fordele, omtalte ansøgeren ikke den kendsgerning, at hjemmemarkedspriserne på naturgas er reguleret i Rusland og derfor ikke kan anses for i rimeligt omfang at afspejle den pris, der normalt skulle betales på markeder uden konkurrenceforvridning. Ansøgeren fremlagde heller ingen dokumentation til støtte for disse påstande. For så vidt angår omkostningerne, forholder det sig endvidere således, at selv om den gaspris, som ansøgeren har betalt, dækkede de enhedsomkostninger for produktion og salg af gas, som leverandøren har afholdt, er dette argument irrelevant, da der ikke nødvendigvis er en sammenhæng mellem markedsprisen på gas og produktions- og salgsomkostningerne. Påstandene måtte derfor afvises.

(24) Ansøgeren hævdede endvidere, at en undersøgelse i henhold til grundforordningen ikke skulle omfatte subsidiering af varer på tidligere produktionstrin. Det bemærkes, at formålet med grundforordningens artikel 2, stk. 5, er at fastslå, om omkostningerne i forbindelse med produktion og salg af samme vare er tilstrækkeligt afspejlet i den berørte parts regnskaber. Dette var ikke tilfældet af de i betragtning 17 nævnte grunde. Det er noget andet end at fastslå, om der er tale om subsidier, hvilket ikke indgår i denne undersøgelse. Ansøgerens påstand blev derfor afvist.

(25) I den forbindelse anførte ansøgeren også, at selv om der er særlige markedssituationer til stede, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 3, vedrører de kun markedet for den pågældende vare, dvs. UAN som sådan, som ikke kan udvides til at omfatte markedsvilkårene for en vare på tidligere produktionstrin. Som det imidlertid fremgår af betragtning 24 ovenfor, foregik justeringen af naturgaspriserne på grundlag af grundforordningens artikel 2, stk. 5, der som nævnt ovenfor i betragtning 21 udtrykkeligt giver institutionerne ret til at anvende produktionsomkostninger fra andre repræsentative markeder. Ansøgerens påstand blev derfor afvist.

(26) Ansøgeren fremførte endelig, at grundforordningens artikel 2, stk. 5, begrænser sig til en undersøgelse af, om virksomhedens regnskaber er i overensstemmelse med det berørte tredjelands almindeligt anerkendte bogføringsprincipper, og ikke kræver, at omkostningerne svarer til omkostninger på uregulerede markeder.

(27) Det bør bemærkes, at i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 5, er der to krav, som skal være opfyldt, for at omkostningerne kan beregnes på grundlag af eksportørens regnskaber: i) regnskaberne skal være i overensstemmelse med det berørte lands almindeligt anerkendte bogføringsprincipper og ii) omkostningerne i forbindelse med produktion og salg af den pågældende vare skal være tilstrækkeligt afspejlet i regnskaberne. Hvis — som i det foreliggende tilfælde — det andet krav ikke er opfyldt, fordi omkostningerne ikke er afspejlet i regnskaberne, skal omkostningerne justeres. Ansøgerens påstand blev derfor afvist.

2.1.1.2. **Metode til justering af gasprisen**

(28) Ansøgeren hævdede, at gaspriserne i løbet af den nuværende undersøgelsesperiode svingede betydeligt, og at den normale værdi burde fastsættes på månedsbasis (eller i det mindste på kvartalsbasis) snarere end på årsbasis.

(29) Det bør bemærkes, at skønt gaspriserne svingede i løbet af den nuværende undersøgelsesperiode, blev disse svingninger ikke betragtet som ekstraordinære eller særlig betydelige. Markedet for naturgas er nemlig i almindelighed karakteriseret ved temmelig betydelige prissvingninger. Ansøgeren kunne ikke påvise, at der var tale om særlige omstændigheder, og at prissvingningerne i den nuværende undersøgelsesperiode var betydeligt større end de sædvanlige svingninger. Derfor var der ingen grund til at fravige den metode, som blev anvendt i den undersøgelse, der førte til de gældende foranstaltninger. Desuden var de oplysninger, på grundlag af hvilke den normale værdi — ifølge ansøgeren — burde have været fastsat, kun delvis tilgængelige, eftersom de nødvendige oplysninger fra virksomhederne i USA, dvs. SA&G-omkostningerne samt fortjeneste, kun var tilgængelige på årsbasis. Så selv om man ville følge ansøgerens påstand, ville det ikke have været muligt at foretage en meningsfyldt beregning af en månedlig eller kvartalsvis værdi. Ansøgerens påstand blev derfor afvist.

(30) Ansøgeren hævdede også, at Waidhaus ikke er et passende referencemarked i betragtning af påstanden om ikke-konkurrencemæssig prisfastsættelse for gas i Tyskland og forholdene mellem parterne, som er knyttet sammen med prissammensætningen i gaseksportkontrakterne fra Rusland.

(31) Det bør bemærkes, at den påståede ikke-konkurrencemæssige prisfastsættelse for gas på hjemmemarkedet i Tyskland under alle omstændigheder blev betragtet som irrelevant, fordi den kun vedrørte de priser, som tyske gasdistributører opkræver på hjemmemarkedet, og dette vedrører derfor slet ikke prisen for russisk gas, når den sælges til eksport i Waidhaus. Ansøgerens påstand om, at tyske veletablerede selskaber ikke har noget incitament til at opnå lave priser for gas importeret fra Rusland ved Waidhaus, er således blot en antagelse, som ikke kan dokumenteres eller har hold i virkeligheden. Disse påstande afvistes derfor.

(32) Ansøgeren hævdede også, at hvis eksportprisen ved Waidhaus skulle anvendes, burde den russiske eksporttold på al eksport have været trukket fra Waidhausprisen, da salg på hjemmemarkedet ikke pålægges told.

(33) Markedsprisen i Waidhaus, som blev betragtet som et repræsentativt marked, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 5, er nemlig prisen efter eksportafgifter og ikke priserne før disse afgifter. Set fra køberens synspunkt er det den pris, der skal betales ved Waidhaus, der er relevant, og det er i den forbindelse irrelevant, hvor stor en andel af prisen der udgøres af eksportskat, og hvor stor en andel af prisen der går til gasleverandøren. Sidstnævnte vil på den anden side altid forsøge at maksimere prisen og dermed opkræve den højeste pris, som kunderne er villige til at betale. Da denne pris altid ligger et godt stykke over produktionsomkostningerne, således at gasleverandøren kan opnå en høj fortjeneste, er markedsprisen ikke primært påvirket af eksporttoldens størrelse, men af den pris, som markedet er villigt til at betale. Det blev derfor konkluderet, at prisen inklusive eksportskat og ikke prisen før denne skat er den normale pris på et marked underlagt markedskræfternes frie spil. Ansøgerens påstande i denne henseende blev derfor afvist.

(34) I den forbindelse hævdede ansøgeren også, at den lokale distributørs fortjeneste ikke burde lægges til eksportprisen ved Waidhaus, uden dog at forklare eller påvise, hvorfor denne var af den opfattelse, at justeringen for at tage højde for den lokale distributør ville have været fejlagtig. Det var opfattelsen, at da kunderne på hjemmemarkedet købte gas fra lokale leverandører, måtte det antages, at de skulle betale de lokale distributionsomkostninger, som ikke er inkluderet i den ikke-justerede Waidhaus-pris. Derfor måtte det anses, at denne justering var berettiget, og påstanden blev følgelig afvist.

2.1.2. ***Salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (»SA&G-omkostninger«)***

(35) SA&G-omkostninger samt fortjeneste kunne ikke fastsættes ud fra grundforordningens artikel 2, stk. 6, indledningen, første punktum, da ansøgeren ikke havde noget hjemmemarkedssalg i Rusland af samme vare. Grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra a), kunne ikke anvendes, da kun ansøgeren var genstand for undersøgelsen. Artikel 2, stk. 6, litra b), fandt heller ikke anvendelse, da naturgas blandt varer af samme generelle varekategori ligeledes er langt det vigtigste råmateriale, hvorfor fremstillingsomkostningerne med stor sandsynlighed også ville skulle justeres af de i betragtning 17 omhandlede grunde. Inden for rammerne af denne fornyede undersøgelse forelå der ingen oplysninger, som muliggjorde en behørig kvantificering af en sådan justering samt fastsættelse af SA&G-omkostningerne og de relevante fortjenstmargener ved salg af disse varer efter en sådan justering. Derfor blev SA&G-omkostninger samt fortjeneste fastsat på grundlag af en rimelig metode, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra c).

(36) Da det russiske hjemmemarked for varer af samme generelle varekategori er meget lille, var det nødvendigt at indhente oplysninger fra andre repræsentative markeder. I den forbindelse blev offentligt tilgængelige oplysninger om større virksomheder inden for sektoren for nitrogenholdige gødningsstoffer taget i betragtning. Det blev konstateret, at tilsvarende oplysninger fra nordamerikanske (USA) producenter ville være de mest hensigtsmæssige i forbindelse med denne undersøgelse i betragtning af den store mængde pålidelige og fuldstændige finansielle oplysninger, der var offentligt tilgængelige fra børsnoterede virksomheder i denne del af verden. Desuden viste det nordamerikanske marked et betydeligt salg på hjemmemarkedet og et betydeligt konkurrenceniveau både for nationale og udenlandske virksomheder. Derfor blev SA&G-omkostningerne samt fortjeneste fastsat ud fra de vejede gennemsnitlige SA&G-omkostninger samt fortjeneste for tre nordamerikanske producenter, der blev anset for at være blandt de største virksomheder inden for gødningssektoren med hensyn til

deres salg i Nordamerika af den samme generelle varekategori (nitrogenholdige gødningsstoffer). Disse tre producenter blev anset for at være repræsentative for sektoren for nitrogenholdige gødninger, og deres SA&G-omkostninger samt fortjeneste var dermed repræsentative for de omkostninger og den fortjeneste, som normalt gør sig gældende for virksomheder, der har succes i denne branche. Desuden er der intet tegn på, at den således beregnede fortjeneste oversteg den fortjeneste, som normalt opnås af russiske producenter ved salg af varer af den samme generelle varekategori på det russiske hjemmemarked.

(37) Efter fremlæggelsen af oplysninger anfægtede ansøgeren den ovenfor beskrevne metode og hævdede, at den anvendte fortjenstmargen er urimelig og ekstremt høj, især i sammenligning med den fortjenstmargen, som blev anvendt i tidligere antidumpingundersøgelser vedrørende samme vare. Ansøgeren hævdede, at 2008, som var grundlaget for fastlæggelsen af SA&G samt fortjeneste, var et usædvanligt år på det amerikanske marked, fordi gaspriserne svingede meget, og priserne på gødning var usædvanligt høje, hvilket medførte usædvanligt høje fortjenester for de amerikanske producenter.

(38) Denne undersøgelse bekræftede, at der i det store og hele ikke var tale om ændrede omstændigheder, jf. grundforordningens artikel 11, stk. 9, som kunne berettige til en afvigelse fra den metode, der blev benyttet i den undersøgelse, som førte til de gældende foranstaltninger. For det første blev det fastslået, at de fortjenstmargener, som de samme amerikanske producenter opnåede før 2008, lå tæt op ad de fortjenstmargener, som de opnåede i 2008. At fortjenstniveauerne i 2008 skilte sig ud fra dem i de foregående år er desuden normalt i en markedsøkonomi, hvor omkostninger, priser og fortjenester ændrer sig over tid. Endelig er markedet for naturgas i almindelighed karakteriseret ved at være fluktuerende. En sammenligning af gasprisniveauet på de amerikanske markeder og i Waidhaus i 2008 og i de foregående år frembød ikke nogen afvigende tendens, som kunne have været årsag til abnormt høje fortjenester på det amerikanske marked. I lyset af ovenstående er det opfattelsen, at der ikke var nogen grund til at fravige den i betragtning 36 ovenfor beskrevne metode.

(39) Ansøgeren påstod endvidere, at testen i grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra c), om, hvorvidt den anvendte fortjenstmargen var rimelig, ikke var blevet anvendt, da fortjenstmargenen overstiger den fortjeneste, som andre eksportører eller producenter normalt opnår ved salg af varer inden for samme generelle kategori på oprindelseslandets hjemmemarked, jf. artikel 2, stk. 6, litra c).

(40) Ansøgeren forelagde ingen dokumentation til støtte for denne påstand. Da denne fornyede undersøgelse var begrænset til en konstatering af dumping, for så vidt angår ansøgeren, var der ingen tilgængelige oplysninger om andre producenter i Rusland. Det bør bemærkes, at ansøgerens omkostninger til gas har måttet afvises af ovenstående grunde, hvorimod ansøgerens egen indberettede rentabilitet på virksomhedsplan for varer solgt på hjemmemarkedet efter justering for ekstraordinære gevinster og tab i forbindelse med finansiel virksomhed er i samme størrelsesorden som de amerikanske producenters rentabilitet. Under disse omstændigheder er der ingen grund til at være af den opfattelse, at den anvendte fortjenstmargen ville overstige den fortjeneste, som andre eksportører eller producenter normalt opnår ved salg af varer inden for samme generelle kategori på oprindelseslandets hjemmemarked, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra c).

(41) EU-erhvervsgrenen gjorde indsigelser mod ovenstående metode, for så vidt angår beregningen af SA&G-omkostninger samt fortjeneste, og påstod, at ansøgerens egne SA&G-omkostninger skulle have været anvendt. Det fremgår dog af grundforordningens artikel 2, stk. 6, at beløbene for SA&G samt fortjeneste kun skal baseres på faktiske data vedrørende den pågældende eksporterende producents produktion og salg, når salget finder sted i normal handel. Som det fremgår af betragtning 35 og 36, var dette ikke tilfældet, fordi ansøgeren ikke havde noget hjemmemarkedssalg i Rusland af samme vare. Påstanden måtte derfor afvises.

2.2. EKSPORTPRIS

(42) Eksportprisen blev fastsat i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 8, på grundlag af den eksportpris, der faktisk var betalt eller skulle betales for varen, når den sælges fra eksportlandet til Unionen.

2.3. SAMMENLIGNING

(43) Den normale værdi og eksportprisen blev sammenlignet på grundlag af priserne ab fabrik. For at sikre en rimelig sammenligning af den normale værdi og eksportprisen blev der i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, korrigeret for forskelle, som påvirkede prisen og prissammenligneligheden. Følgelig blev der justeret for forskelle i transport-, håndterings- og lasteomkostninger samt dermed forbundne omkostninger og indirekte skatter, hvor dette var berettiget og kunne dokumenteres.

(44) Ansøgerens eksportsalg i nuværende undersøgelsesperiode skete gennem Agronova, den forretningsmæssigt forbundne forhandler i USA. Undersøgelsen har vist, at den forretningsmæssigt forbundne virksomheds funktioner er begrænset til at finde kunder og forhandle salgskontrakter. En kontrol viste, at Agronovas regnskaber ikke fuldt ud afspejlede alle virksomhedens aktiviteter, og der var noget, som tydede på, at skønt virksomheden ikke modtog nogen aktivitetsrelateret provision, fik den kompensation for sine aktiviteter på anden måde. Af disse grunde ansås Agronova for at have samme funktion som en agent, der arbejder på provisionsbasis. Eksportpriserne blev derfor justeret med en nominel provision svarende til en forhandlers sædvanlige fortjeneste, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i).

(45) Ansøgeren hævdede, at eksportprisen skulle have været justeret med en nominel provision, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), for salg foretaget gennem dennes forretningsmæssigt forbundne virksomhed i USA, da denne virksomhed påstås at have haft funktioner, som svarer til en fuldt ud integreret eksportsalgsafdelings, og derfor ikke bør behandles som en agent, der arbejder på provisionsbasis.

(46) Dette kunne ikke bekræftes i denne undersøgelse, som afslørede, at for så vidt angår den forretningsmæssigt forbundne virksomheds funktioner og den måde, denne får kompensation for sine aktiviteter af ansøgeren, burde den forretningsmæssigt forbundne virksomhed snarere betragtes som en agent, der arbejder på provisionsbasis.

2.4. DUMPINGMARGEN

(47) Dumpingmargenen blev fastlagt på grundlag af en sammenligning af den normale værdi beregnet som et vejet gennemsnit og det vejede gennemsnit af eksportpriserne, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 11.

(48) Denne sammenligning viste en dumpingmargen på 22,9 %, udtrykt i procent af prisen cif Unionens grænse, ufortoldet.

D. **ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER**

(49) Der mindes om, at den endelige told i overensstemmelse med grundforordningens artikel 9, stk. 4, og som omhandlet i betragtning 49 i forordning (EF) nr. 1995/2000 i forbindelse med den oprindelige undersøgelse blev fastsat på niveauet for den konstaterede skadesmargen, som var lavere end dumpingmargenen, da det blev anset, at en sådan lavere told ville være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der blev påført EU-erhvervsgrenen. På baggrund af ovenstående bør den told, der fastsættes i forbindelse med denne fornyede undersøgelse, ikke være højere skadesmargenen.

(50) Der kan ikke fastsættes nogen individuel skadesmargen i forbindelse med denne delvise interimsundersøgelse, da den er begrænset til en undersøgelse af dumping, for så vidt angår ansøgeren. Den dumpingmargen, der blev fastsat i forbindelse med denne undersøgelse, blev derfor sammenlignet med den skadesmargen, der blev fastsat i forbindelse med den oprindelige undersøgelse. Eftersom sidstnævnte var lavere end den dumpingmargen, der blev konstateret i denne undersøgelse, bør der indføres en endelig antidumpingtold for ansøgeren på niveauet for den skadesmargen, som blev konstateret i den oprindelige undersøgelse.

(51) For så vidt angår foranstaltningens form, blev det fastslået, at den ændrede antidumpingtold burde antage samme form som den told, der indførtes ved forordning (EF) nr. 1995/2000. For at sikre foranstaltningernes effektivitet og forhindre enhver form for prismanipulation var det hensigtsmæssigt at indføre tolden i form et bestemt beløb pr. ton. Som følge heraf bør den antidumpingtold, der indføres på importen af den pågældende vare, som fremstilles og sælges til eksport til Unionen af ansøgeren, og beregnes på grundlag af skadesmargenen som fastslået i den oprindelige undersøgelse i form af et bestemt beløb pr. ton være 20,11 EUR pr. ton.

E. **OPKRÆVNING AF ANTIDUMPINGTOLD MED TILBAGEVIRKENDE KRAFT**

(52) I betragtning af ovenstående opkræves antidumpingtolden for ansøgeren med tilbagevirkende kraft fra den dato, hvor den fornyede undersøgelse blev indledt, på importen af den pågældende vare, der har været genstand for registrering i henhold til artikel 3 i forordning (EF) nr. 241/2009.

F. **FREMLÆGGELSE AF OPLYSNINGER OM FORANSTALTNINGERNE OG DERES VARIGHED**

(53) Ansøgeren og andre parter blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det var hensigten at genindføre en endelig antidumpingtold på importen af UAN med oprindelse i bl.a. Rusland, som fremstilles og sælges til eksport til Unionen af ansøgeren, og at opkræve denne told med tilbagevirkende kraft for den import, der var gjort til genstand for registrering. Alle parter fik lejlighed til at fremsætte bemærkninger.

(54) Denne fornyede undersøgelse påvirker ikke udløbsdatoen for de foranstaltninger, der er indført ved forordning (EF) nr. 1911/2006, jf. grundforordningens artikel 11, stk. 2.

G. **TILSAGN**

(55) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger afgav ansøgeren et tilsagn i henhold til grundforordningens artikel 8. Ansøgeren anførte, at tilbuddet ville blive afgivet ud fra den rimelige forventning, at nogle af de påstande, denne havde fremført efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, ville blive accepteret og ville føre til en mindsteimportpris, som ansøgeren kunne bruge. Eftersom ingen af de bemærkninger, ansøgeren fremsatte, imidlertid fandtes berettigede, og da ansøgeren ikke forekommer interesseret i at tilbyde en mindsteimportpris på grundlag af den skadestærskel, som blev fastsat i den oprindelige undersøgelse, blev det betragtet som unødvendigt at gennemføre nogen yderligere detaljeret analyse af, om tilsagnet kunne godtages —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. I tabellen i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1911/2006 indsættes følgende oplysninger:

Land	Producent	Told (t)	Taric-tillægskode
»Rusland	Joint Stock Company Acron	20,11 EUR	A932«

2. Den indførte told opkræves også med tilbagevirkende kraft på import af blandinger af urinstof og ammoniumnitrat i vandig eller ammoniakalsk opløsning, som er blevet registreret i henhold til artikel 3 i forordning (EF) nr. 241/2009.

3. Toldmyndighederne pålægges at ophøre med registrering af import af blandinger af urinstof og ammoniumnitrat i vandig eller ammoniakalsk opløsning med oprindelse i Rusland, som fremstilles og sælges til eksport til Unionen af Joint Stock Company Acron.

4. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 2009.

På Rådets vegne
Å. TORSTENSSON
Formand